

А К Т Е Р О В

Rzym. Stolica Włoch. Prowincja Lacjum. Ok. 2.000.000 mieszkańców. Ośrodek życia kulturalnego Włoch. Uniwersytet z 1303 roku. Siedziba papieża i najwyższych władz kościelnych. Liczne instytuty naukowe, galerie sztuki i muzea. Różnorodny przemysł. Założony wg legendy w 754/3 roku p.n.e. przez Romulusa na wzgórzu palatyńskim. Obejmował 7 wzgórz — Palatyn, Kapitol, Awentyn, Celius, Eskwilin, Wiminal, Kwirynał. Spalony za panowania Nerona. Stanowi obecnie jedyną na świecie całość urbanistyczną obejmującą zabytki i ruiny ze wszystkich epok — od starożytności po nasze czasy.

MIEJSKI TEATR MUZYCZNY W KRAKOWIE

DYREKTOR: KAZIMIERZ KORD

SCENA OPERETKOWA — UL. LUBICZ 48

KIEROWNIK ARTYSTYCZNY: MARIAN LIDA

G. KRAMER

NIEDZIELA

W

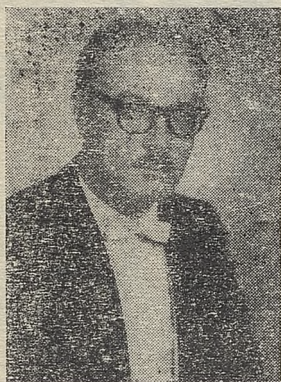
RZYMIE

KRAKÓW — PAŹDZIERNIK 1967

PRZEDSTAWIAMY

STANISŁAWA STANISŁAWSKA — ballerina, choreograf, reżyser. Założyła i prowadziła słynny niegdyś zespół „Malwy”. Na swoim koncie ma ponad 50 inscenizacji operetek i musicali. Z ostatnich jej prac należy wymienić cieszący się ogromnym powodzeniem program w warszawskiej „Syrenie” zatytułowany „Bujamy wśród gwiazd” i choreografię do „Fausta” („Noc Walpurgii”) w stołecznym Teatrze Wielkim. Zawodowo związana z muzyką lekką „prywatnie” słucha najchętniej Bacha i Mozarta. Popiera mini-modę, córkę kształci także na reżysera, do swoich ulubionych pisarzy zalicza Faulknera, Hemingwaya i ...Mrożka.

MARIAN LIDA — muzyczne studia (kompozycja i dyrygentura) ukończył w Krakowie. Od trzech lat kieruje Sceną Operetkową MTM. Autor trzech komedii muzycznych. Stara się komponować w stylu Gershwina, którego twórczość jest mu szczególnie bliska. Przesądny. Uważa, że jeśli poniedziałek źle się zacznie, cały tydzień będzie również nieudany. Nie wierzy natomiast w magiczne właściwości 13-tki. Hobby — sport. Przez długie lata był trenerem drużyny tenisa stołowego AZS.

ZUZANNA PIĄTKOWSKA — wydział Scenografii Krakowskiej ASP ukończyła w klasie prof. Karola Frycza. Zaczęła od dramatu (dekoracje w teatrach Kielc, Radomia) — skończyła na operetce. W jej oprawie scenograficznej lublinianie oglądali „Zonę eksportową”, wrocławianie — „Dziękuję ci, Ewo”, mieszkańcy Szczecina — „Pannę wodną”. Tytuły te oczywiście nie wyczerpują całego dorobku Z. Piątkowskiej. Lubi pracę w teatrach operetkowych. Dlaczego? „Cóż miłszego nad rozweselenie ludzi, prawda?”. Prawda.

MUSICAL

Jeśli spodoba się Państwu „Niedziela w Rzymie” znaczyć to będzie, że lubicie musical. Gatunek, który narodził się parędziesiąt lat temu w wyniku romansu jaki zafundowała sobie operetka z komedią muzyczną. Dziecina miała bardzo trudną młodość — wszyscy wypominali jej nienormalność... Ni to operetka, ni komedia muzyczna.

Ale chłopczyk był utalentowany, pracowity toteż wkrótce wyrósł na gentelmana o wielkiej i oryginalnej urodzie. W najelegantszym świecie odnosi już od lat kolosalne sukcesy. Raz jako „West Side Story”, innym razem jako „My Fair Lady”, czy „Oklahoma”. Mister Musical, choć dziś już nienajmłodszy, niezmiennie kusi i czaruje. Nie okłamujmy się — w czasach big-beatu i „yeyowania” przyjemnie jest odetchnąć w ramionach kulturalnego, starszego pana...

KRAMER, GIOVANNINI, GARINCI

„Niedziela w Rzymie”, która w zamierzeniu autorskim została pomyślana jako komedia muzyczna otrzymała w realizacji Stanisławy Stanisławskiej oprawę musicalu. Za zgodą kompozytora, Marian Lida dopisał kilka partii muzycznych, w miejscach gdzie zabrakło już melodii Kramera. Czyli zgodnie z wymogami musicalu więcej będzie śpiewu niż scenicznego dialogu.

Autorzy — kompozytor G. Kramer i libreciści Giovannini i Garinci są najsławniejszą włoską spółką „produkującą” komedie muzyczne. Na polskich scenach oglądaliśmy ich „Czarującego Giulia” i „Dobranoc Bettino”.

Dzień powszedni. W jednej z rzymskich gospód, w małej salce bilardowej bawi się młodzież. Zabawa, „podrywka”, skuter, ściśle wymagania młodzieżowej mody, wszystko to przemawia żywiej do „ciziów”, aniżeli wzniosłe wywody profesora włoskiej literatury Renato Tuzzi. Mamy tu pozornie bogatą galerię typów młodzieżowych: Fanfan, Cyrano, Plerenza, jest też córka właściciela gospody „U Hanibala” miła i młodziutka Giovanna Ciaretti, dla swej samodzielności i temperamentu, z jakim potrafi „odpalić” niewczesne zaloty zwana Kułaczkiem. Nie ma co ukrywać, dziewczyna ma niezbyt wiele szans by dostać się do filmu, o którym jak większość jej koleżanek marzy. Figura, młodość, nawet uroda, wszystko to nie zapewni jej startu w tej dziedzinie: dziewczyna jest — nieco dzika, niewyrobiona. Czyż można w tych warunkach starać się o zaangażowanie do filmu? Ale może istnieje jakaś rada? Jest przecież profesor Tuzzi! Autor — nie wydanego co prawda — zbioru poezji „Jam polnego kwiecia wieńcem”. Biedaczek, już od dawna zalega u srogięgo Hanibala Ciaretti z należnością za codzienne posiłki. Nie lepiej też powodzi mu się w domu. Żyje sam, w towarzystwie ulubionego kanarka, u pani Augusty Panizetti, posażnej wdowy, której też od dawna winien jest za komorne. Ponadto jest tajemnicą całej niemal dzielnicy, że nasz poetyczny profesor w skrytości wzdycha do Giovanny — Kułaczka. Może więc on jej pomoże zostać prawdziwą gwiazdą ekranu? Nauczycy poprawnej dykcji, udzieli rad jak należy się zachowywać? Znamy przecież takie wypadki! Lekcje posuwają się szybko naprzód, młoda dziewczyna, która w zadziwiającym tempie przeobraża się w „wytworną damę”, nieczym na skrzydłach biegnie do atelier filmowego. Nawet jej groźny i zachłanny tata zdaje się docenia talent pedagogiczny profesora Tuzzi. Razem już marzą o przyszłej willi na Florydzie, o wspaniałych samochodach, jachtach. Lecz tu nagle przychodzi krach: reżyser potrzebował dziewczyny nieobytej, „naturalnej”; elegancja i prawidłowość wymowy Giovanny nie robią na nim żadnego wrażenia. Idee profesora Tuzzi zbankrutowały, jego wysiłki poszły na marne... Giovanna jest zawiedziona, jeszcze bardziej wściekły jest jej ojciec. Nie ulega kwestii, tym razem profesor będzie musiał uregulować rachunki za mieszkanie, za stołowanie. A jeszcze młodzież! Myśląca o zabawie, znająca nieporadność swego nauczyciela stara się szantażem zmusić biedaka do wydania promocji. Czyż można żyć w tych warunkach? Gaz będzie najlepszym rozwiązaniem! Należy tylko wypuścić z klatki wiernego kanarka, odkręcić kurek i spokojnie zasnąć. Kilka słów do Giovanny, kilka zdań do jej papy restauratora, i to już właściwie wszystko...

* *

Ale nie zapominajmy o tym, że profesor Tuzzi zalega nie tylko za mieszkanie i obiady, lecz również i za — gaz. Trzy dni temu już go wyłączono...

Budząc się rano Profesor Tuzzi sądzi, że już jest w raju: otaczają go ukochana Giovanna, jej ojciec, zacna pani Panicetti. Nie wolno się załamywać, każdy ma skrzydła, tylko nie wszyscy potrafią się nimi posługiwać. Nasz przyjaciel musi uwierzyć w swoje możliwości! I tu okazuje się, że Hanibal Ciaretti jest nie tylko bezdusznym człowiekiem interesu. On, któremu

wszystko w życiu się dobrze układa pokaże niezaradnemu profesorowi, że życie ma swoje uroki, byle tylko podchodzić doń z właściwej strony. Odważnie, z tupetem. Najtrudniej będzie tu opanować niesforną młodzież. Ale i na to przedsiębiorczy Hanibal znajduje radę. Rozpuszcza w klasie Profesora Tuzzi wiadomość, iż ich wychowawca jest kochankiem znanej gwiazdy filmowej, za którą szaleje cała młodzież — Sophilin Lolloe. Wciągnięta w „proces reedukacji” niezdarnego profesorka Giovanna uczy Tuzziego tańczyć najmodniejsze przeboje. Jeszcze w najbliższą sobotę staną do konkursu tańca. Obie wiadomości działają jak bomba i elektryzują niedowierzającą młodzież. Jakież jest zdziwienie niedowiarków, gdy w sobotę wieczorem Giovanna z Tuzzim wygrywają konkurs tańca, zaś nagrodę wręcza profesorowi sama Sophilin Lolloe. Ba, nie tylko wręcza nagrodę, lecz rzuca mu się na szyję z okrzykiem „Och, Renato, skarbie, ty tutaj?”.

* * *

Poranne gazety przynoszą zdjęcia Sophilin i profesora Tuzzi, którzy spędzili ponoć całą noc na szampańskiej zabawie. Wychowankowie profesora są zachwyceni. Niedoceniani przez nich belfer stał się nagle najpopularniejszą postacią gazet. Tylko Giovanna, która szczerze polubiła nieśmiałego profesora jest wściekła i zawiedziona. „Udawał zawsze niewiniątko, stroił rozmarzone miny, wydawało się że to ją, Giovannę kocha, a teraz taki zawód!”.

Zdradźmy tajemnicę, sam profesor Tuzzi nie potrafi wytłumaczyć sobie ani pojawienia się Sophilin, ani tym bardziej jej zachowania.

Wielka gratka dla młodzieży z całej dzielnicy. Film poszukuje statystów. Wielu statystów. Wszyscy nasi młodzi znajomi znajdują się więc w studio, gdzie wielka Sophilin kręci swój nowy super-film. Wśród statystek jest i Giovanna, która ma zamiar przy okazji zemścić się na sławnej „rywalce”. Do garderoby Sophilin dostaje się Renato Tuzzi. Przyszedł tu, ale tylko po to, aby sławna gwiazda podpisała oświadczenie „...iż nigdy nie był jej kochankiem. On przecież kocha Giovannę, a poza tym jeśli przełożeni uwierzą w doniesienia prasy, to jego przyszłość nauczyciela może być poważnie zagrożona...”

Sophilin jest wściekła. Wczoraj właśnie dostała anonim, że jakiś nauczyciel podaje się za jej kochanka. Impresario postanowił wykorzystać szansę reklamy. Sex-bomba Lolloe i biedny nauczyciel: tego właśnie trzeba jako tricku reklamowego dla nowego filmu. Zgodziła się więc na wczorajszą eskapadę. Ale jeszcze podpisać dokument że nie była kochanką jakiegos tam profesorka literatury włoskiej? Ona, która powinna rozpalać wyobraźnię wszystkich, tak — wszystkich mężczyzn!

Na szczęście do akcji wkracza postać której jeszcze nie znamy — wice-minister Partoni Griffi, zazdrosny, prawdziwy kochanek Sophilin Lolloe. Biedny profesor Tuzzi! Griffi jest przełożonym resortu szkolnictwa. Już biednemu Tuzziemu grozi dymisja, gdy w tem trafia na „piętę Achillesową” potężnego urzędnika. Co dalej?, Nie, tego Państwu nie zdradzimy! Możemy tylko obiecać, że wszystko się dobrze skończy. Tuzzi zdobędzie miłość Giovanny, Partoni Griffi obiecuje wydać zbiór „Jam polnego kwiecia wieńcem”, zaś nawet najbardziej niesforni uczniowie profesora Tuzzi nareszcie wezmą się do pracy. Najbliższa niedziela w Rzymie poświęcona będzie „obkuwaniu” Boskiej Komedii.

MARIAN WALLEK-WALEWSKI

G. KRAMER

NIEDZIELA W RZYMIE

(UN PAIO D'ALI)

MUSICAL W TRZECH AKTACH

Libretto: GIOVANNINI I GARINCI

Przekład: Z. ERNSTOWA, J. SŁOTWIŃSKI

ADAPTACJA MUZYCZNA, INSTRUMENTACJA I MUZYKA BALETOWA: MARIAN LIDA

OBSADA:

(w porządku alfabetycznym)

Profesor Renato Tuzzi **ANDRZEJ PAŃGOWSKI**
Giovanna Ciaretti,
zwana Kułaczkiem . **ALEKSANDRA DUSZEWSKA**
ALICJA SŁAWECKA
ALICJA ŚWIĄTEK
Augusta Panicetti . . **BARBARA MARCZYŃSKA**
ZOFIA WEISSÓWNA
Hannibal Ciaretti . . . **ANDRZEJ GALOS**
WŁODZIMIERZ KOTARBA
Sophilin Lolloe . . . **IWONA BOROWICKA**
MARIA CHOMA
Oswaldo Partoni Griffi **ZYGMUNT MIŁKOWSKI**
KAZIMIERZ ROGOWSKI
Serenella **ALICJA GÓRECKA**
HALINA ZMARZLIK

Memo Scardocchia,
zwany Tanfanem . . **JAN FIREK**
JANUSZ WOŁNY
Federico Borusso
zwany Plerezą . . . **KRYSTIAN BUSZKIEWICZ**
STANISŁAW DOBRANOWSKI
Corrado Cerasani,
zwany Cyrano . . . **BOLESŁAW HAMALUK**
IHOR POTIUCH
Reżyser **ZBIGNIEW KANIEWSKI**
ANTONI WOLAK
Filippo **STANISŁAW MAKOHON**
STANISŁAW ZIÓŁKOWSKI
Konferansjer **RYSZARD GONDEK**
ADAM RITTER

Rzecz dzieje się współcześnie w Rzymie

INSCENIZACJA, REŻYSERIA
I CHOREOGRAFIA

STANISŁAWA STANISŁAWSKA

KIEROWNICTWO MUZYCZNE

MARIAN LIDA

SCENOGRAPHIA

ZUZANNA PIĄTKOWSKA

— o —

DYRYGENCI

MARIAN LIDA

ZBIGNIEW TOFFEL

CHÓRMISTRZ

ZBIGNIEW TOFFEL

ASYSTENT REŻYSERA

ZOFIA WEISSÓWNA

ASYSTENT CHOREOGRAFA
d/s baletu

JÓZEF PARUŻNIK

KOREPETYTOR

IRENA ROGOZIŃSKA

KOREPETYTOR BALETU

JÓZEF BOROWICKI

KOREPETYTOR CHÓRU

EWA KAWA

INSPICJENT

IRENA HEMZACZEK

SUFLER

WANDA SIBIŃSKA

SENNIK WŁOSKI

Byliście Państwo przez blisko trzy godziny w Rzymie. Jeśli przysną się Wam włoskie „tematy” — sięgnijcie po nasz niezastąpiony Sennik Włoski.

Capri — Dawno nie piłeś szampana. Chciałbyś mieć ciotkę z domu Rotszyld. Lubisz eleganckie potańcówki. Kup sobie „Lawendę” Yardleya.

Mussolini — Niezdrowe ambicje. Uważaj! On się też dobrze zapowiadał, a jak fatalnie skończył!

Pizza — Żona gotuje za mało pikantnie. Masz do niej żal. Idź jutro do „Wierzyńka” na szaszлык.

Neron — Natychmiast ubezpiecz mieszkanie od pożaru. Nigdy nie będziesz poetą. Pogódź się z tym.

Ortalion — Sen niemodny. Staraj się śnić o popielatym, angielskim trenczu.

Sen romantyczny w odcinkach

Romeo — Personalna nigdy cię nie pokocha.

Julia — Personalna ulegnie twojej namietności.

Werona — Żona zaprosi personalną na kawę.

Grobowiec — Żona opowie ci dokładnie co powiedziała personalnej.

Trucizna — Kupisz żonie sweter.

* * *

Tino Rossi — Utyjesz.

Tarantella — Pod tapczanem są karaluchy.

Karaluchy — Zatańczysz tarantellę.

Mona Lisa — Idź do dentysty. Psuje ci się jedynka i dwójka. Stracisz uśmiech.

Rzym — Twój pies będzie miał małe.

Via Veneto — Paczka z zagranicy.

Wenecja — Reumatyzm. Chciałbyś mieć kajak. Przyjedzie kuzyn Marek.

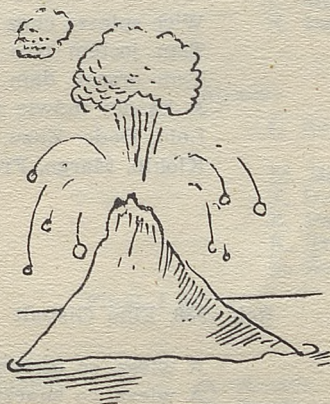

Cesarz Tyberiusz — Świntuch!

Zofia Loren — Zastanów się nad życiem. I nie wyobrażaj sobie za dużo!

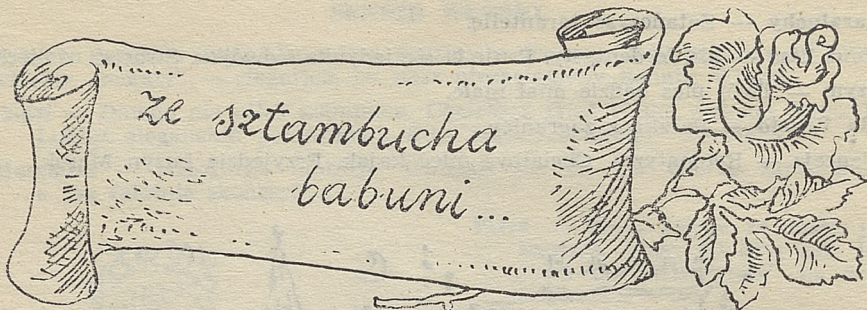
Korsyka — Chcesz udusić sąsiada. Nie chodź na westerny. Jesteś przepracowany.

Wezuwiusz — Coś wybuchnie. Napewno!

Chianti szklanka — Choroba w rodzinie. Przyjdą goście.

Messalina — Pocałuje cię łajdak — policz swoje zęby.

...ukradliśmy trzy zdjęcia. Na odwrotnej stronie każdej fotografii znaleźliśmy także podpisy, które zamieszczamy bez zmian.

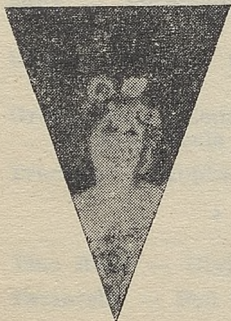
Rok 192... Lucyna Messal

Przyniosłam ci chłopaku
Twój dobrze znając gust
Dołeczki dwa w buziaku
I słodycz moich ust.

Rok 1924. Ludwik Sempoliński

Więc spieszę chez Maxime,
Tam jestem tres intime,
Tam orszak dam uroczy,
A każdej mówię w oczy:
Lolo, Dodo, Zuzu,
Kloklo, Margo, Frufru...

Rok 1938. Elna Gistedt

A wiesz, co oznacza takie oko,
A wiesz, co znaczy ten niewinny gest,
Kto chęcią sięga zbyt wysoko,
Najczęściej potem durniem jest.
Lecz powiedz, moja śliczna, miła foko,
Czy chcesz rozkoszy ze mną słodkich sjest?

ZESPÓŁ BALETU OPERETKI

Choreograf i kier. baletu: RAJMUND SOBIESIAK

Asystent choreografa: JÓZEF PARUŹNIK

AKT I

„BILARD”: W. Apostolski, St. Dobranowski, J. Kieljan, W. Major, L. Michalski, K. Penczewski, H. Piotrowicz, W. Waruszyński, W. Wardęga

„KUŁACZEK”: jak wyżej

„PRZEMIJANIE CZASU”

wieczór (ulica), noc, (bar), ranek (ulica)

Nastolatki:

M. Bachorz
T. Dzięglówna
K. Truszkowska
K. Żuczenia

W. Apostolski
St. Dobranowski
L. Michalski
K. Penczewski

Dziewczęta:

L. Rackiewicz

W. Habowska
A. Niwelt
I. Przybyłowska
K. Ungeheur

Chłopcy:

J. Kozak

J. Kieljan
W. Major
J. Stoppa
W. Waruszyński

Barmanka: B. Kałużna, L. Rackiewicz

Chłopiec na skuterze: Józef Paruźnik

„ATELIER FILMOWE”:

Giuseppe: J. Paruźnik

Obsługa:

W. Habowska
G. Karaś
A. Niwelt
I. Przybyłowska

W. Apostolski
W. Major
L. Michalski
K. Penczewski

„SEN”:

Diablice:

B. Kałużna

J. Gawlik
W. Habowska
A. Niwelt
I. Przybyłowska
K. Ungeheur

Anioły:

L. Rackiewicz

M. Bachorz
T. Dzięglówna
E. Papée
K. Truszkowska
K. Żuczenia

WALC:

Finał I Aktu:

L. Rackiewicz — J. Heczko
(K. Ungeheur — J. Stoppa)

M. Bachorz — W. Apostolski
T. Dzięglówna — St. Dobranowski
J. Gawlik — J. Kieljan
W. Habowska — W. Major

A. Niwelt — L. Michalski
E. Papée — K. Penczewski
I. Przybyłowska — H. Piotrowicz
K. Truszkowska — W. Waruszyński
K. Ungeheur
K. Żuczenia

AKT II

„KLASA”:

Uczniowie: W. Apostolski, St. Dobranowski, J. Kieljan, W. Major,
L. Michalski, K. Penczewski, H. Piotrowicz, W. Waruszyński,
W. Wardęga

„SURF”:

B. Kałużna — J. Kozak
K. Ungeheuer — J. Heczko
T. Dziegłówna — W. Waruszyński
J. Gawlik — W. Major
W. Habowska — W. Apostolski
K. Truszkowska — St. Dobranowski

L. Rackiewicz — J. Parużnik
M. Bachorz — J. Kieljan
I. Przybyłowska — J. Stoppa
K. Zuczenia — L. Michalski
E. Papée — K. Penczewski
A. Niwelt — W. Wardęga

„KONKURS”: jak wyżej

AKT III

„NIEDZIELA W RZYMIE”:

Praczk: J. Gawlik, W. Habowska, G. Karaś, A. Niwelt, E. Papée,
I. Przybyłowska, K. Truszkowska, K. Zuczenia

„ATELIER FILMOWE”:

„Mambo”

Tancerki:

L. Rackiewicz
B. Kałużna
K. Ungeheuer

M. Bachorz
T. Dziegłówna
J. Gawlik
W. Habowska
A. Niwelt
I. Przybyłowska
K. Truszkowska
K. Zuczenia

Tancerze:

J. Stoppa
J. Kozak
J. Heczko

W. Apostolski
J. Kieljan
W. Major
L. Michalski
K. Penczewski
St. Dobranowski
W. Waruszyński
W. Wardęga

FINAL MUSICALU: CAŁY ZESPÓŁ

BALET MTM

Soliści baletu: M. Bachorz, T. Dziegłówna, B. Kałużna, L. Rackiewicz,
K. Ungeheuer-Mietelska
I. Heczko, J. Kieljan, J. Kozak, J. Parużnik, J. Stoppa,
W. Waruszyński

Koryfeje: A. Niwelt, E. Papée, St. Dobranowski

Zespół: J. Gawlik, W. Habowska, I. Przybyłowska, K. Truszkowska,
K. Zuczenia
W. Apostolski, W. Major, L. Michalski, H. Piotrowicz

Adepci: G. Karaś, K. Penczewski, W. Wardęga

Inspektor baletu: Ewa Papée

ZESPÓŁ ORKIESTRY OPERETKI

I Skrzypce:

L. Skrobaczki
E. Sitek
S. Solarczyk
J. Wojcieszek
E. Treściński
A. Opaska
W. Glazer

Altówki:

M. Satora
L. Marzec
R. Czuchraj
K. Myczkowska

Wiolonczele:

S. Górecka
K. Guspiel

Kontrabasy:

A. Dutkiewicz
S. Łysak

Flety:

S. Wegrzyn
D. Bińczycka

Oboje:

T. Oracz
W. Stengl

Klarnety:

I. Wyczyński
S. Siwiec
S. Orczyk

Fagoty:

H. Thiel
D. Gryboś

Trąbki:

T. Jodłowski
J. Jarosz
A. Krzywoń

Puzony:

J. Przybylski
A. Bigoś
W. Maksymowicz

Waltornie:

J. Wróbel
A. Bartnik
Z. Firlitt

Perkusja:

A. Gliszewski
J. Czyż

Harfa:

B. Lutak
Fortepian:
I. Rogozińska

II Skrzypce:

W. Skocz
S. Pilawski
A. Górski
T. Lipka
K. Wysocki

Inspektor orkiestry: J. Wojcieszek

ORAZ ZESPÓŁ BIB-BEATOWY „CHYBANOWY”

ZESPÓŁ CHÓRU OPERETKI

Soprany:

E. Fuchsa
W. Galas
Z. Martyniak
L. Masłoń
A. Sikora
S. Sowińska
K. Tryburowska
H. Zmarzlik

Alty:

K. Dobrzańska
J. Galant
M. Góra
A. Górecka
R. Sejdor

Tenory:

K. Buszkiewicz
B. Hamaluk
Ch. Saczanow
A. Załęski

Basy:

J. Firek
M. Gaczol
K. Goraj
S. Makohon
I. Potiuch
J. Wolny
S. Ziółkowski

Inspektor chóru: Stanisław Makohon

DZIAŁ TECHNICZNY:

Kierownik: Mieczysław Stano

Brygadier sceny

Kier. Prac. Kraw. Damskiej

Kier. Prac. Kraw. Męskiej

Kier. Prac. Scenotechnicznej

Kier. Prac. Fryzjerskiej

Światło

Akustyka

Fryzjerki

— J. Ballada

— Z. Borowska

— T. Drozda

— B. Pitala

— E. Korzeniowski

— K. Ociepiński

— T. Kamionka

— A. Fradyma

— Cz. Gwizdała

— G. Jędrzejczyk

— K. Rabinowicz

— H. Sajboth

— T. Wyrostkiewicz

— Pracownie MTM

— Zespół fryzjerski MTM

— H. Pazderska

— M. Zaleszczuk

— Pracownia MTM

— M. Paślawski

Kostiumy

Fryzury

Nakrycia głów

Peruki

Dekoracje

Rekwizyty

Redakcja programu: RYSZARD TAEDLING

Rysunki: KAZIMIERZ WIŚNIAK

Redaktor techn.: mgr MARIAN GÓRALCZYK